

Олена Кадуменко

ПРО ЩО СПІВАВ ЄНОТИК?

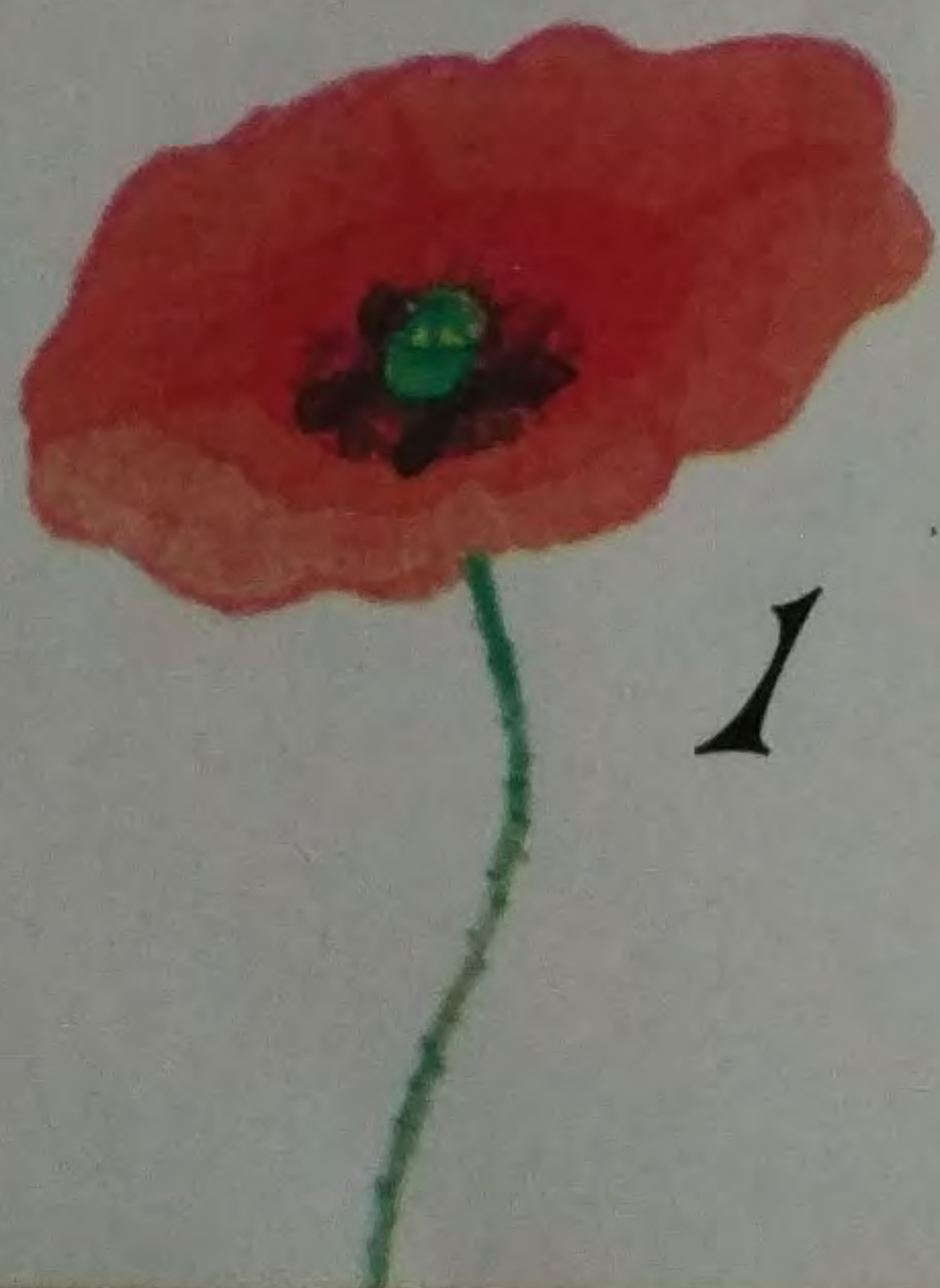
Дідусева наука

Вчив дідусь онука змалку:
— Знай, як підеш на рибалку,
У карасика є звичка
Заховатись у травичку

Й не чіпати із гачка
Підсадного черв'ячка.
Треба, Петрику, уміти
Карася перехитрити.

Рибка з тебе посміється,
Як терпець тобі урветься.
На рибалку ідучи,
Взяти не забудь харчі,

Снасті різні й під кінець —
Головне — візьми терпець!

Сонця промінь золотий

До Іванка у віконце
Заирнув промінчик сонця.
Він гукнув йому: — Постій,
Сонця промінь золотий!

На хвилинку зупинись,
Люстерко подивись,
До тебе справу маю:
Озбуди, будь ласка, Майю!

Годі їй у ліжку спати,
Ти поклич її гуляти,
Щічку поцілуй, рум'яну,
І скажи: — Це від Івана!

Ще скажи, що зве сусід,
Їй баритися не слід.
Буду я її чекати:
Група три, садочок п'ятий.

Софійка

Крізь розчинене віконце
Заирнув промінчик сонця,
Тихо взяв в свої долоні
Ніжне біле личко Соні.

Лоскотав диханням війки
Безтурботної Софійки,
Й шепотів: — Вставай, маленька,
Молочка принесла ненька.

Добре починати ранок
З хлібом й медом на сніданок.
Розтуляй скоріше війки,
З ліжечка вставай, Софійко!

Бо поки на дворі літо,
Треба скрізь дівчиську вспіти:
З кошенятком погуляти,
Запашних квіток нарвати,

У лісочку біля хати
Полуниці назбирати.
Вдень з тобою поруч я,
Ти — красунечка моя.

Колісечка для Катюні

Потягнулась Катя нишком,
Подалася спати в ліжко,
А у ліжку сірий кіт
Лиже лапки і живіт.

Зве Катюню: — Йди, маленька,
Біля мене так тепленько,
Пісню гарну заспіваю:
Мяу-мяу, баю-баю!

Обніми мене міцніше,
Хай панує в хаті тиша,
Очки, Катю, закривай,
Мяу-мяу, баю-бай!

Грибний дощик

Дощик, дощик, почекай,
Рясно нас не поливай,
Відпочинь хоча б хвилинку,
Дай грибів зібрати корзинку.

Колом стеляться сестрички,
Наче гудзики — лисички,
Під сосною — отакі
Величезні маслоки!

Глянь, під листям, як у хаті,
Сплять руді гриби, пихаті,
Біля дубу стали в ряд
Гарні купочки оп'ят.

Груздь сховався у траві —
Капелюх на голові.
Нахилийся і збирай!
Дощик, дощик, почекай!

Домовий

Тихо до кімнати Тоні
Заповзають тіні сонні,
Кіт мохнатий на печі
Мружить очі і мурчить.

Тільки дівчинці не спиться,
В сінях скрипне половиця,
Шорох у кутку новий,
Може, це сам Домовий?

Тоні дуже страшно стало,
І вона під покривало
Враз голівку заховала.
Тиша скрізь запанувала.

Тоно, засинай, будь ласка,
Домовий — це просто казка!

Пташиний двір

Ходить півень на подвір'ї
У червоно-чорнім пір'ї,
Гордо носить він вінець —
Червоненький гребінець.

Ходять гуси на подвір'ї,
Наче сніг, у білім пір'ї,
Розправляють гуси крила
І махають що є сили.

Ще індик бучний гичоче
В пір'ї, що чорніше ночі,
Синє тім'я, вид пихатий,
Краще його не чіпати!

Вітер гонить в надвечір'я
З двору різнобарвне пір'я.
Добре пір'ячко у птиці.
До борщу хай гонориться!

Пісня Єнотика

На галявинці Єнотик
Грів у літній день животик.
Очки мружило маля
І співало: — Ля-ля-ля!

Ведмежа мале прийшло,
Що співати не могло,
Тільки слухало здаля,
Як лунало: — Ля-ля-ля!

Поруч Зайчик пробігав,
Гарну пісню підібрав
І мерщій поніс в поля:
— Ля-ля-ля та ля-ля-ля!

Ти про що співав, Єнотик?
Занотуй слова в блокнотик,
Щоб почула вся земля
Гарну пісню: — Ля-ля-ля!

Чорний носик

Восени в гаю лисиці
Чорний носик не згодиться,
А зате хутро руде
Ні за що не підведе!

Бід багато їй приніс
Неслухняний чорний ніс.
Незважаючи на вроду,
Він завжди залазить в шкоду.

Хитра лисонька-сестричка
Маскуватись має звичку,
Підкрадатись потихеньку,
Тільки видно ніс чорненький.

То в курятник зазирне,
То кота Васька пугне,
То кача потягне в ліс —
Отакий лисичкин ніс.

Руде кошеня

У рудого кошенятка
На спині чорненька цятка.
Хто це зопалу на спину
Фарби виплеснув краплину?

Вигинає котик шию
І старанно плямку мие,
Лиже язичком маленьким
Тепле хутречко руденьке.

Стала плямка яскравіше,
Ночі чорної чорніша.
Здивувалось кошенятко:
Не пропала дивна цятка,

На спині чорніє досі.
Тут озвалась жовта Осінь:
— Не сумуй, коша маленьке,
Бо здалля тебе видненько,

Навіть як я листя скину,
Тож дарма вмивати спину.
Розшукає кішка-мама
Кошеня своє по плямі.

Няв та няв!

У городі серед дня
Заблукало кошеня.
Розпач, страх його пройняв,
Плаче котик: «Няв та няв!»

Крик здалля почула ненька,
Гарна кішечка біленька,
І за шкірку пустуна
В хату понесла вона.

Переймалось каченятко —
Чим зарадити малятку?
Гусеня дивилось в очі —
Може, кіт зерняток хоче?

Тихо стало біля хати,
Бо нема кому нявчати.
Добре в мамі під бочком:
Пахне смачно молочком.

Порося поспівчувало
І до мамі почвалало.
Кіт ще більший крик здійняв,
Всюди чути — «Няв та няв!»

Хитрий кіт

Хитрий котик мружить очі,
Не чіпляється, не плаче.
Почекає він терпляче
І отримає, що хоче.

Що ж замислив хитрий котик?
Щоб м'яся дали шматочок,
Молочка смачний ковточок,
Ще почухали животик.

Котик пісеньку співає,
Вигинає спинку сіру,
Дам йому шматочок сиру,
Бо хитрунчика кохаю!

Ліньвий кіт

Лінькуватий сірий кіт
Миє вушка і живіт,
І не чує він неначе,
Як миша в куточку скаче.

Підіймайся, дармоїд,
Та впіймай собі обід,
Бо не буде для лінька
Ні м'яся, ні молока!

Кіт зелені мружить очі,
Нишком щось собі муркоче
І не хоче заважати
Витребенькам мишеняти.

Ходи, котик, на охоту
І роби свою роботу!

ЖАЧЕННЯ

За матусею щодня
Йде до річки каченя,
З ним тушують до водички
Жовті братики й сестрички.

А у рясці жабенята
Хором квакають завзято
І гукають із води:
— Каченята! Ідїть сюди!

Навкрути цікаво все:
Бджілка мед смачний несе,
Стрибунець стрибає збоку,
Сів горобчик на осоку.

Літня річечка тепленька,
Рибка тут живе маленька,
В очереті біля гаті
Щуки водяться зубаті.

Тож пірнайте швидше в воду
Після довгого походу,
Вистача тут місця всім,
Річка — наш чудовий дім!

Пийте, миші!

Тихо, діти неслухняні!
Кіт чатує на поляні,
Будете ридати гірко,
Як натрапить він на нірку.

Лізьте нижче, не баріться,
Замовчіть, не ворухіться:
Нишком ходить хитрий котик —
Не гуляти — на охоту.

Він впіймає всіх підряд
Неслухняних мишенят.
Вилізати з нірки слід,
Як піде додому кіт.

Кріт і окуляри

В нірці вже багато літ
Проживає чорний Кріт.
Бідолаха очі мруже,
Бо у нірці темно дуже

І не видно їжі там
Підсліпкам старим, кротам.
Тож недавно на базарі
Він надибав окуляри,

Їх до нірочки приніс
І вдягнув собі на ніс.
— Горе! — Кріт заплакав гірко:
— Завузька, здається, нірка!

Що робити? От морока —
Окуляри — заширокі!
Тож придумав хитрий Кріт
Надзвичайно мудрий хід:

Він прорив надвір віконце
Й окуляри вдів від сонця!

Їжачок

В купі сірих колючок
Шкандибає їжачок,
Буркотливий колобок
Тягне в нірочку грибок.

У коморі аж до стріхи
Сливи, яблука, горіхи.
Як прийде холодний час,
Знадобиться цей запас.

В їжачка багато справ,
Вже осінній день настав,
Хмарки скупчились на небі,
Харч в запас збирати треба.

Цвіркуни

Хто в садочку серед ночі
Заливається, стрекоче,
Хто веде вночі розмову —
Незнайому, загадкову?

Де ховаються вони,
Таємничі цвіркуни,
І чому співають хором
У таку невчасну пору?

У садочку, десь у листі,
Зачаїлися солісти,
Тільки чути, як цикади
Все виспівують рулади.

Хай співають співуни —
Не набридливі вони.

Гніздечко

Над вікном, де стінка біла,
Ластівка гніздо ліпила.
Глину десь далеко брала
І потроху накидала.

Виріс швидко, за три дні,
Сірий кошик на стіні.
Пух пташинка не жаліла,
Щільно донце устелила.

І, вмостившись, пташка ця
Принесла аж три яйця.
Дуже скоро три маляти
Почали в гнізді пищати,

А батьки носили їжу —
Черв'ячків та мошку свіжу.
Час минав, малі зростали,
День прийшов — на крила стали.

Лиш свою відчули силу,
Залишили хатку милу,
Полетіли десь далечко.
Мовчки журиться гніздечко.

Соколята

У гніздечку на тополі
Дві малі пташинки голі,
Ще вологі і сліпі
Гріють тільки в скорлупі.

Дуже дивні ці пташата —
Не дрозди, не воронята.
Хто їх татко? Може, грак?
Що не лебідь — видно й так.

Тут соколик прилетів
І на край гніздечка сів.
Голі пташечки зраділи,
Бо зігрілись і поїли.

Стережіться всі пташата:
Підростають соколята,
То коли розправлять крила,
Ви летіть від них щосили.

СИНІЦІ

Прилетіли в двір синиці,
Дві веселі гарні птиці,
Та, мабуть, вони голодні!
Їм влаштую пир сьогодні!

Зроблю кошик із ниток,
Сальця покладу шматок,
Під віконцем для синички
Проса всиплю і пшенички.

Хай маленькі поїдять
Й знов до мене прилетять.
Добре їм, і я радію,
Що дружить з пташками вмію!

Літературно-художнє видання
Олена Надутенко

ПРО ЩО СПІВАВ ЄНОТИК?

Вірші

Художник Коломієць Ольга Володимирівна

ISBN 978-966-189-079-3

Технічний редактор О.М. Корнілов

Коректор Т.В. Зозуля

Комп'ютерна верстка І.С. Павлова

Підписано до друку 19.09.2011 р. Формат 60 x 84 ¹/₈
Папір офсетний. Друк офсетний. Умовн. друк. арк. 2,56.
Замовлення № 7211. Наклад 1000 пр.

Поліграфічно-видавничий центр ТОВ «Імекс-ЛТД»
Свідоцтво про реєстрацію серія ДК № 195 від 21.09.2000.

25006, м. Кіровоград, вул. Декабристів, 29

тел./факс: (0522) 22-79-30, 32-17-05

E-mail: marketing@imex.kr.ua